

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

Czerwiec 2007

24

W czerwcu czcimy tajemnicę Najświętszego Serca Pana Jezusa, które w Litani nazywamy „gorejącym ogniskiem miłości”. Jan Paweł II głosił na wszelkie sposoby, że Bóg jest miłością. Uczył o miłości Boga do człowieka i przypominał, że każde ludzkie istnienie poczyna się w Bożej miłości i że stworzone jest dla miłości. Niech jego słowa pomogą nam głębiej przeżywać tę prawdę, a wspólna modlitwa umocni nas tak, byśmy umieli żyć nią na co dzień.

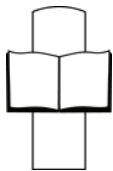
POWOŁANI, BY UWIERZYĆ MIŁOŚCI

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

PROWADZĄCY: Ojciec Święty Jan Paweł II napisał w swej pierwszej encyklice: „Człowiek nie może żyć bez miłości. Człowiek pozostaje dla siebie istotą niezrozumiałą, jego życie jest pozbawione sensu, jeśli nie objawi mu się Miłość, jeśli nie spotka się z Miłością, jeśli jej nie dotknie i nie uczyni w jakiś sposób swoją, jeśli nie znajdzie w niej żywego uczestnictwa” (RH 10). Człowiek pragnie miłości, nie potrafi być bez niej szczęśliwy. Szuka miłości na różnych drogach, pragnie ją zdobyć, chciałby ją posiadać. Wielu ludzi w tych poszukiwaniach pogubiło się. Wielu też się zniechęciło, przestało wierzyć, że miłość jest możliwa. Tak często i my zapominamy, że to nie człowiek, lecz Bóg jest miłością. Bóg, który jest Miłością, pragnie, byśmy Mu uwierzyli. Każdy człowiek jest powołany do tego, by uwierzyć Miłości. Prośmy Maryję, tę, która była „szczęśliwa, bo uwierzyła słowu Pana”, by pomogła nam uwierzyć miłości, jaką Bóg ma ku nam.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. „Jest na świecie miłość” lub „Totus Tuus, Maria”.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Pierwszego listu św. Jana apostoła: „W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. (...) Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim. (...) My miłujemy Boga, ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował” (1 J 4, 10.16.19).

PROWADZĄCY: Wierzmy, że Bóg jest miłością, że Bóg pierwszy nas umiłował – „za darmo”. Prawdę o tej pierwszej, uprzedzającej Miłości, która dodaje chęci życia i uzdalnia do miłowania Boga i bliźniego, poznajemy i wyznajemy oddając cześć Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Wsłuchując się w słowa Ojca Świętego pytajmy siebie, czy rzeczywiście wierzymy miłości, jaką Bóg ma ku nam? Czy nasze uczestnictwo w

nabożeństwach odzwierciedla postawę serca, która przejawia się nie tylko w pobożności, lecz także w czynach miłości bliźniego, w zwyczajnym codziennym życiu?

LEKTOR: (nagranie) Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II w Warszawie (11.06.1999): „«Bóg jest miłością» (1 J 4,8). Chrześcijaństwo jest religią miłości. Podczas gdy inne systemy myślenia i postępowania chcą budować świat człowieka oparty na bogactwie, władzy, przemocy, wiedzy czy użyciu – Kościół głosi miłość. Najświętsze Serce Jezusa jest właśnie obrazem tej nieskończonej i miłosiernej miłości, jaką Ojciec niebieski rozlał w świecie przez swojego Syna Jezusa Chrystusa. Nowa ewangelizacja ma na celu doprowadzić ludzi do spotkania z tą miłością. Tylko miłość, którą objawia Serce Chrystusa, jest zdolna przemienić serce człowieka i otworzyć je na cały świat, by uczynić go bardziej ludzkim i Bożym. W Sercu Jezusa – pisał przed stu laty papież Leon XIII – «należy złożyć wszelką nadzieję. W Nim trzeba szukać i od Niego oczekiwać zbawienia wszystkich ludzi». I ja zachęcam was do odnowy i rozwoju czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Przybliżajcie do tego «Źródła życia i świętości» osoby, rodziny, wspólnoty parafialne, środowiska, aby mogły z Niego czerpać «niezłębione bogactwo Chrystusa» (Ef 3,8). Tylko ludzie «w miłości wkorzeni i ugruntowani» (Ef 3,17) potrafią przeciwstawić się cywilizacji śmierci i tworzyć na gruzach nienawiści, pogardy i przemocy cywilizację, która ma swoje źródło w Sercu Zbawiciela”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać kanon „Bóg jest miłością” lub „Uwielbiamy Chrystusa, bo kocha nas jak nikt”.

LEKTOR: Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II w Zakopanem (6.06.1997): „Miłość zawsze kojarzy się z sercem. Apostoł skojarzył ją właśnie z tym Sercem, które na Golgocie zostało przebite włócznią setnika. W Nim objawiła się do końca miłość, którą Ojciec odwieczny umiłował świat. Umiłował tak, że «Syna swego Jednorodzonego dał» (J 3,16). W tym przebitym Sercu znalazł zewnętrzny wyraz ten wymiar miłości, który jest większy od jakiegokolwiek miłości stworzonej. W Nim objawiła się miłość zbawcza i odkupieńcza. Ojciec – jak czytamy – «Syna swego (...) dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne» (J 3,16). I dlatego św. Paweł pisze: «Zginam moje kolana przed Ojcem, od którego bierze nazwę wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi» (por. Ef 3,14) – zginam, ażeby wyrazić wdzięczność za objawienie miłości Ojca w odkupieńczej śmierci Syna. Zginam kolana zarazem, ażeby Bóg «według bogactwa swej chwały sprawił w was przez Ducha swego wzmocnienie siły wewnętrznego człowieka» (Ef 3,16). Bo serce to właśnie «człowiek wewnętrzny». Serce Syna Bożego staje się dla Apostoła źródłem mocy wszystkich ludzkich serc. To wszystko zostało wspaniale oddane w wielu wezwaniach Litani do Serca Pana Jezusa”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać pieśń „Nie lękajcie się” lub „Każda żyjąca dusza”.

LEKTOR: Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II w Zakopanem (6.06.1997): „Święty Paweł w Liście do Efezjan czyni jak gdyby wyznanie osobiste. Pisze: «Mnie zgoła najmniejszemu ze wszystkich świętych została dana ta łaska: ogłosić poganom jako Dobrą Nowinę niezłębione bogactwo Chrystusa i wydobyć na światło, czym jest wykonanie tajemniczego planu, ukrytego przed wiekami w Bogu, Stwórcy

wszechrzeczy» (3,8-9). Tak więc poprzez Serce Jezusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego odczytujemy cały odwieczny Boży plan zbawienia świata. Serce Boże staje się niejako tajemniczym i życiodajnym centrum tego planu. W nim ten plan się wypełnia. Jak pisze Apostoł, «wieloraka w przejawach mądrość Boga poprzez Kościół stanie się jawna (...) zgodnie z planem (...), jaki powziął [Bóg] w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. W Nim mamy śmiały przystęp [do Ojca] z ufnością dzięki wierze w Niego» (Ef 3,10-12). Wszystko jest tutaj zawarte. Chrystus jest wypełnieniem Bożego planu odkupieńczej miłości. W mocy tego planu człowiek ma przystęp do Boga, nie tylko jako stworzenie do swojego Stwórcy, ale jako dziecko do Ojca. Chrześcijaństwo oznacza nowe stworzenie, nowe życie – życie w Chrystusie, przez którego człowiek może mówić do Ojca: *Abba* – Ojciec mój, Ojciec nasz. Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa jest więc niejako wspaniałym dopowiedzeniem do Eucharystii i dlatego Kościół, wiedziony głęboką intuicją wiary, obchodzi to święto Serca Bożego nazajutrz po zakończeniu oktawy Bożego Ciała. Wielbimy Ciebie, Chryste, nasz Zbawicielu, Chryste, który ze swego kochającego Serca wylewasz na nas strumienie łask. Dziękujemy Ci za te łaski, poprzez które zastępy świętych i błogosławionych mogły nieść światu świadectwo Twojej miłości.”

PROWADZĄCY: Boży plan zbawienia to plan miłości. Bóg Ojciec pragnie przekonać nas o miłości, dając nam Syna. Syn Boży pragnie przekonać nas o miłości, umierając za nas na krzyżu i dla nas zmartwychwstając. Duch Święty przekonuje nas o miłości, wołając w naszych sercach: „*Abba, Ojciec*”. Rozważając tajemnicę śmierci Pana Jezusa na krzyżu, patrząc na Jego przebite, otwarte Serce, prosimy Maryję o łaskę głębokiego przekonania, że dzięki Niemu każdy z nas „ma przystęp do Boga, nie tylko jako stworzenie do swojego Stwórcy, ale jako dziecko do Ojca”.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. „Twemu sercu cześć składamy”.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Pełne miłości Serce Jezusa jest źródłem pokoju i pojednania. Wsłuchując się w słowa Ojca Świętego, zastanówmy się, gdzie szukaliśmy dróg pojednania. Być może pragnęliśmy pokoju, sami mając serca pełne niepokoju. Być może chcieliśmy pojednania z ludźmi, nie będąc pojednani z Bogiem. Być może tęskniliśmy do miłości, nie dowierzając jednak Bożej miłości. Być może powodem długotrwałych nieporozumień czy braku przebaczenia jest pozostawanie w granicach własnej małej zdolności kochania i nieumiejętność przyjęcia tego pokoju, który podarować może tylko sam Bóg.

LEKTOR: (nagranie) Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II w Toruniu (7.06.1999): „«Serce Jezusa, pokoju i pojednanie nasze». Oto Serce Odkupiciela – czytelny znak Jego miłości i niewyczerpane źródło prawdziwego pokoju. W Nim «mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na sposób ciała» (Kol 2,9). Pokój, który przynosi na ziemię Chrystus, pochodzi właśnie z tej Pełni i z tej Miłości. Jest darem miłującego Boga, który ukochał człowieka w Sercu swego Jednorodzonego Syna. «On jest naszym pokojem» (por. Ef 2,14) – woła św. Paweł. Tak, Jezus jest pokojem, jest naszym

pojednaniem. To On zburzył wrogość, jaka powstała po grzechu człowieka i pojednał z Ojcem wszystkich ludzi przez śmierć na krzyżu. Na Golgocie zostało przebite włócznią Serce Chrystusa na znak Jego zupełnego daru z siebie, miłości ofiarnej, zbawczej, którą «do końca nas umiłował» (por. J 13,1), budując fundament pod przyjaźń Boga z ludźmi. Oto dlaczego pokój Chrystusa jest inny niż ten, jaki wyobraża sobie świat. Zwracając się do apostołów w wieczniku przed swoją męką i śmiercią, Chrystus powiedział wyraźnie: «Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję» (J 14,27). Podczas gdy ludzie rozumieli pokój przede wszystkim na płaszczyźnie doczesnej i zewnętrznej, Chrystus mówi, że wypływa on z porządku nadprzyrodzonego, że jest wynikiem zjednoczenia z Bogiem w miłości.”

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w milczeniu.

PROWADZĄCY: Prośmy Ducha Świętego, który chce doprowadzić nas do całej prawdy, aby otworzył nas w pełni na prawdę o miłości Bożego Serca i uzdolnił do przyjęcia daru pokoju i pojednania.

WSZYSCY: Śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi” (*nuty na stronie internetowej: www.totustuus.janpawel2.pl/piesni.html*). Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Przyjdź, Duchu Święty, i spraw, byśmy uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam.
- Przyjdź, Duchu Święty, i przynieś pokój rodzinom rozdartym przez nieufność, zazdrość, podejrzliwość, pretensje i wzajemne oskarżanie się o brak miłości.
- Przyjdź, Duchu Święty, i wprowadź pokój w naszej Ojczyźnie. Spraw, by także ludzie sprawujący władzę uznawali wartość miłości i starali się nią kierować w podejmowaniu decyzji.
- Przyjdź, Duchu Święty, i przekonaj świat o Bożej miłości. Niech nikt już nie walczy o swoje korzyści kosztem bezbronnych i słabych.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojciec nasz”, śpiewają pieśń, np. „Najświętsze Serce Boże, poświęcamy Ci”. O 21.37 wszyscy przez chwilę modlą się w ciszy.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Zjednoczeni w Duchu” lub „Barka”.

s. Agnieszka Koteja, albertynka